

Univerzita
obraný

Centrum bezpečnostních
a vojenskostrategických studií

Datum 6. 12. 2022

AKTUÁLNÍ VÝVOJ VÁLEČNÉHO KONFLIKTU NA UKRAJINĚ

Předložený text je analytickým materiálem, popisujícím politicko-bezpečnostní a strategické souvislosti vývoje válečného konfliktu na Ukrajině. Názory, závěry, hodnocení a případná doporučení, zde vyjádřená a předpokládaná, jsou výhradními názory autora a nepředstavují postoje či stanoviska Ministerstva obrany nebo jiné vládní agentury ČR. Podklady pro analýzu vychází z veřejně dostupných zdrojů, některé informace týkající se přímo situace na Ukrajině nebo v Ruské federaci nelze ověřit z nezávislých a důvěryhodných zdrojů a není možné zcela zajistit jejich pravdivost, úplnost a objektivitu.

1. Rusko se nyní potýká s výbuchy na letištích, spekuluje se o ukrajinských dronech. Jaké zbraňové systémy za tím mohou být, pokud jde skutečně o ukrajinské akce?

Útok vedený na letecké základny, vzdálené více jak 1.500 km od vojenských pozic ukrajinské armády, logicky evokuje otázku, zdali operace byla vedena z ruského území nebo z příhraničního ukrajinsko-ruského území.

Možnost vedení útoku pomocí bojových dronů na tak velkou vzdálenost nelze vyloučit, a poslední technologický vývoj v této oblasti by to mohl i potvrdit. Nicméně jako nejpravděpodobnější se jeví možnost operace jednotky speciálních sil ukrajinské armády, která se dokázala infiltrovat na území Ruska a pravděpodobně s využitím bojových dronů dokázala zasáhnout cíle na vybraných leteckých základnách. Pravda, materiální škody jsou poměrně velké, ovšem význam operační ani strategický příliš velký není. Významný je však efekt psychologický, a o ten v případě nasazení speciálních sil v hlubokém týlu protivníka jde v mnoha případech především.

2. O čem tyto útoky vypovídají? Přece jen jsou v hloubi ruského území.

Obecně platí, že vojenské objekty na teritoriu Ruska vždy měly a pochopitelně i v současnosti mají bez výjimky vysokou důležitost a tomu odpovídající úroveň utajení, ochrany a obrany. To je bezpochyby i případ leteckých základen u Rjazaně a Saratova, na nichž sídlí flotila

strategických bombardérů. Po útoku na tyto letecké základny se tak naskýtá otázka, do jaké míry je Ruská armáda schopna patřičně zabezpečit objekty kritické vojenské infrastruktury, které se můžou stát s vysokou pravděpodobností cílem diverzních nepřátelských útoků. Mimo jiné, v případě letecké techniky poškozené při pondělních útocích, se hovoří o letadlech schopných nést jaderné zbraně. Útoky na letecké základny Engels-2 a Ďagilevo tak lze považovat i za akt ohrožující samotnou pozici Ruska jako jaderné velmoci.

V každém případě oba dosavadní útoky na letecké základny nemají zásadní operační význam a míra poškození či zničení letecké techniky, i když důležité letecké techniky, nemůže zásadním způsobem zvrátit vývoj konfliktu na stranu Ukrajiny.

3. Jaké to může mít dopady na morálku Rusů, Ukrajinců?

Z historie je známo nemálo případů, kdy operační nasazení speciálních jednotek v hlubokém týlu protivníka dokázalo vcelku úspěšně demoralizovat vojsko a jeho bojové odhodlání. Ukrajina pochopitelně nemá potenciál vytvořit koordinovanou síť diverzních skupin na ruském teritoriu a úspěšně údernou silou narušovat infrastrukturu či zásobování ruských jednotek. V současné době se jedná spíše o psychologický efekt a signál směrem k politickému i vojenskému vedení Ruské federace indikující schopnost ukrajinské armády dostat se na území nepřítelů a vést úspěšnou, byť poměrně izolovanou operační činnost. Ukrajina jednoznačně dokazuje, že je schopna působit destruktivně na území protivníka a zasazovat údery na důležité body vojenské infrastruktury.

4. A jaké to může mít dopady na válku jako takovou? Mohou se nějak změnit priority Ruska, pokud jde o přesuny výzbroje na ochranu letišť?

I když je psychologický dopad útoků na vojenské cíle v týlu protivníka významný, jeho stávající rozsah nemůže v žádném případě změnit strategický záměr kremelského vedení a velení ruské armády. Destrukční činnost na ruském území dozajista bude směřovat ke snaze posílit schopnost ochrany a obrany vojenských objektů. Dosažení této schopnosti si pochopitelně vyžádá finanční, materiální i lidské zdroje, nicméně změnu priorit v nastavené strategii Ruska nelze očekávat. Nepřímá strategie vedení konfliktu ze strany Ruska spočívající ve snaze systematicky ničit klíčovou ukrajinskou infrastrukturu se záměrem omezit dodávky energie ukrajinskému obyvatelstvu a demoralizovat tak obranné úsilí Ukrajinců, a narušit zásobování ukrajinských vojsk bude i nadále pokračovat.

Pro ČTK zpracoval: plk. gšt. v zál. Ing. Zdeněk Petráš, Ph.D.